

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 580914/3

בבית הדין הרבני האזורי חיפה

לפני כבוד הדיינים:

הרב דניאל אדרי – אב"ד, הרב אלעד עלי, הרב משה זאדה

התובע: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד ליאורה אוחנה)
נגד
הנתבעת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד ניר פייטלוביץ)

הנדון: כתובה, דחיית טענת שיתוף ספציפי ע"י שיפוץ הדירה

פסק דין

הצדדים נישאו בתאריך כ"ב בסיון תשנ"ח (16.6.98) ולהם ארבעה ילדים משותפים (3 בגירים ואחת קטינה). הצדדים התגרשו בתאריך י' בכסלו תשע"ט (18.11.18).

בפני בית הדין תביעת כתובה וענייני רכוש.

תביעת הכתובה

כתובת האישה על סך של 100,000 ש"ח.

לטענת האישה היא זכאית לכתובתה ככל אישה כשרה ובפרט שתביעת הגירושין יצאה מהבעל.

מנגד, טען הבעל כבר בדיון הראשון שהאישה טסה לארה"ב ללא הסכמתו. לטענתו, האישה שרכה את דרכיה וזינתה בנסיעתה עם קרוב משפחתה שאירח אותה ונסעה עמו במשאית שלו בכבישי ארה"ב.

כמו כן הוא חושד שזינתה עם גברים נוספים.

האישה הכחישה טענות אלו.

עוד טען האיש שהאישה סירבה לקיים עמו יחסי אישות.

האישה בחקירתה הודתה שמיעטה לקיים יחסי אישות עם האיש (עיין שורה 280-282 לפרוטוקול הדיון מתאריך 29.4.2019).

לאור הכחשת הצדדים בית הדין הציע שהאישה תופנה לבדיקת פוליגרף, האישה הסכימה וקבלה קניין על תוצאות הבדיקה (שורה 447-450 לפרוטוקול הדיון מתאריך 29.4.2019).

תוצאות הבדיקה יצאו חד משמעיות:

1. האיש התנגד לנסיעתה לארה"ב.

2. האישה זינתה תחת בעלה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

באופן לא מצוי נכתב בתוצאות בדיקת הפוליגרף, לגבי שאלה מס' 3 "האם בתקופת נשואיך קיימת יחסי מין עם אדם אחר". האישה השיבה בשלילה. וכך נכתב:

"בתשובות הנבדקת לשאלות הרלוונטיות אובחנו תגובות המצביעות על אמירת שקר, תגובותיה המחשידות התמקדו בעוצמתן בשאלה 3" (ההדגשה לא במקור).

בדיון שנערך בתאריך י"ג בכסלו תשפ"א (29.11.20) טענו האישה ובא כוחה שתוצאות הבדיקה שגויות. לראיה טענו שיש תמונה של האיש מלווה את האישה כאשר טסה לארה"ב.

האיש הכחיש את הדבר חזר וטען שלא ליווה את האישה וטען שאם יש תמונה מדובר בתמונה שצולמה כאשר האישה טסה לתורכיה. יש לציין שהתמונה לא הוצגה לבית הדין.

בנוסף טענה האישה שהיא חולה במחלה סרקואידוזיס שפגעה לה בזיכרון ולכן הבדיקה אינה נכונה.

בית הדין ערך בירור קצר בנושא המחלה המדוברת והתברר שלא דווח על פגיעה שלה בזיכרון או במת, עיקר הפגיעה היא בדרכי הנשימה, בכבד ובעור, לקמן ציטוט מתוך האתר informed (אתר הרפואה של ישראל):

סרקואידוזיס היא מחלה רב-מערכתית הפוגעת באיברים שונים בגוף. האיברים העיקריים שנפגעים במחלה הם הריאות וקשריות הלימפה. התסמינים השכיחים ביותר במחלה הם שיעול יבש וקוצר נשימה במאמץ [...] במשך השנים, לאחר גילוי המחלה, תוארו מקרים רבים של פגיעות המתאימות לסרקואידוזיס ברקמה של האיברים הבאים: ריאות, עור, עיניים, עצמות, בלוטות רוק, קשריות לימפה, כבד, טחול, מערכת העצבים המרכזית, לב, מפרקים, כליות, דרכי עיכול.

לא למותר לציין, שהאישה לא הציגה שום מסמך רפואי שמאשר את טענותיה בדבר המחלה.

בנוסף יש לציין שלצדדים נערך דיון הוכחות ודיון נוסף לאחר הגשת הסיכומים, האישה ובא כוחה לא ביקשו לזמן את עורך הבדיקה כדי לחקור אותו.

לאור האמור בית הדין קובע שהאישה אינה זכאית לכתובתה.

ענייני הרכוש

טענות הרכוש כללו טענות בדבר איזון זכויות.

לצדדים נערך איזון זכויות בו נקבע שעל האיש להעביר לאישה סך של כ 28,700 ש"ח שעיקרו עבור הלוואות משותפות שנלקחו מחשבון האישה.

בדיון שנערך בתאריך י"ד בטבת תשפ"א (29.12.20) הצהיר האיש שהעביר את הסכום הנ"ל לאישה, האישה אישרה את דבריו. הדברים נכתבו בפרוטוקול.

דירה שהאיש קיבל בירושה

לאיש דירה הרשומה על שמו ברחוב [...]. האיש קיבל את הדירה בירושה מאימו על פי צוואה שקבלה תוקף בתאריך י"ט בשבט תשס"ז (7.2.07).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

לטענת האישה ובא כוחה האישה זכאית לקבל חלק מהדירה. זכאותה נובעת מכך שהיא שילמה חלק מהוצאות השיפוץ של הדירה. לטענתה ההשתתפות שלה בתשלום הוצאות השיפוץ מקנה לה זכאות לחצי הדירה או לפחות לחלק היחסי של התשלום הנ"ל בדירה.

האישה ובאת כוחו טוענים שאין לאישה זכאות לחלק בדירה.

בית הדין מקבל את עמדת האישה.

אין חולק שהדירה ניתנה לאיש מאמו בירושה, נרשמה על שמו בלבד, ומעולם לא נרשמה על שמה של האישה. יתירה מזאת, האם ציינה בצוואה במפורש שהדירה תישאר בבעלותו של בנה בלבד ולא יהיה לאשתו חלק בה.

על פי החוק (סעיף 5א. לחוק יחסי ממון בין בני זוג תשל"ג - 1973) נכסי ירושה אינם בכלל איזון הזכויות.

האישה טוענת שיש לה זכות בדירה מכוח הלכת השיתוף הספציפי. אין כאן המקום להאריך במקורה של הלכה זו שנקבעה בפסיקה של בתי המשפט, ובתנאים השונים להחלת הלכה זו, שרובם ככולם אינם מתקיימים במקרה שלפנינו.

מעולם לא הוכח כי לאיש הייתה כוונה לשתף את האישה בבעלות על הדירה.

הצדדים התגוררו בדירה תקופה יחסית קצרה (כ-6 שנים לטענת האישה לפיה הרישום בארנונה שהוגש לביה"ד מדובר על 4 שנים בלבד, כשהפסיקה בדבר חזקת השיתוף הספציפי מדברת על מגורים של 20 שנה) ולאחר מכן הדירה הושכרה, כאשר האישה עצמה טענה בבית הדין שבעלה 'החביא' ממנה את עצם היותה של הדירה מושכרת (שורות 68-72 לפרוטוקול) ובנוסף לא שיתף אותה בתביעה שהגיש כנגד השוכרים (שורות 74-77 לפרוטוקול).

בעניין שיפוץ הדירה, לטענת האישה כלל לא השתתפה בשיפוץ הדירה, וכל השיפוץ נעשה מחשבונו הפרטי ומהלוואה מבנק דיסקונט שהוא משלם לבדו. מחצית מההלוואה שהאישה נטלה האיש משלם עפ"י דו"ח האקטואר. כאשר לטענת האישה ההלוואה שהאישה לקחה לא הייתה לשם שיפוץ הדירה, ההלוואה לא הגיעה לחשבון המשותף ויתכן ושימשה את האישה לשם נסיעתה לארה"ב, נסיעה שנעשתה שלא על דעת הבעל כמו שהוכח גם בבדיקת הפוליגרף כאמור לעיל.

יש לציין שגם לטענת האישה שהשתתפה בשיפוץ הדירה, אבל אין בכך בכדי להקנות לה זכויות בדירה.

הפסיקה מדברת על שיפוץ משמעותי, וכאן לא מדובר בשיפוץ גדול ששינה את מצב הדירה באופן משמעותי, הוסיף חדרים או הגדיל את הדירה. השיפוץ לא העלה את ערך הדירה אלא נועד בעיקר לחיים נוחים יותר בדירה. סימן לדבר, בא כוח האישה מעולם לא ביקש הערכת שמאי. מדובר בדירה שהצדדים התגוררו בה והשיפוץ היה לתועלת הצדדים והאישה נהנתה ממנו. משכך אין בהשתתפות בשיפוץ בכדי להקנות לה זכויות בדירה.

וכל האמור מתוך ההנחה שהאישה אכן השתתפה בשיפוץ והכסף לא הושב לה, אך האישה לא הוכיחה את דבריה, וכאמור לעיל האיש כופר בעצם השתתפותה בשיפוץ בטענה שהכסף שלוותה מהבנק שימש למטרה אחרת, ובנוסף טוען שהכסף הושב לה והאיש משלם את ההלוואה במקומה והאישה הודתה בדבר (ע"י בפרוטוקול הדיון 29.12.20 מתאריך משורה 64).

לאור האמור קובע בית הדין כדלהלן:

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

א. בית הדין דוחה את תביעת האישה לכתובתה, וקובע כי האישה אינה זכאית לכתובה.

ב. כמו כן האישה אינה זכאית לקבל חלק מדירת האיש שקיבל בירושה מאימו.

ג. בעניין דו"ח האקטואר האישה הצהירה שקיבלה את הסכום שהיה הבעל צריך לתת לה על פי האמור בחוות דעת האקטואר.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים

ניתן ביום כ"ב בשבט התשפ"א (04/02/2021).

הרב משה זאדה

הרב אלעד עלי

הרב דניאל אדרי – אב"ד

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה